

Justitsministeriet vil i nogle tilfælde være i stand til at træffe afgørelsen om fuldbyrdelse alene på grundlag af oplysningerne i attesten. I andre tilfælde vil der være behov for at indhente yderligere oplysninger hos den pågældende politimester. Det vil formentlig i særlig grad gøre sig gældende i forhold til afgørelsen af, om der er behov for at udsætte fuldbyrdelsen af en konfiskationsafgørelse, f.eks. fordi formuegodet allerede er omfattet af en konfiskationssag. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der også kan opstå behov for at indhente oplysninger på andre områder.

Udkastet til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe forpligter i modsætning til de to andre rammeafgørelser ikke staterne til at sikre, at de berørte parter har adgang til at indbringe afgørelsen om fuldbyrdelse for en domstol. Uanset at der med hensyn til afgørelser om bødestraf ofte vil være tale om mindre beløb end med hensyn til konfiskation, finder Justitsministeriet det imidlertid rigtigst, at der også på bødeområdet er adgang til domstolsprøvelse.

Domstolsprøvelsen kan alene omfatte lovligheden af fuldbyrdelsesafgørelsen og ikke de forhold, der ligger til grund for afgørelsen i udstedelsesstaten, jf. lovforslagets § 56.

Der er fastsat en frist på 14 dage for at begære domstolsprøvelse, hvilket svarer til fristen for kære. Det er endvidere fastsat, at justitsministeren, når særlige omstændigheder taler derfor, kan tillade, at afgørelsen indbringes for retten, selv om fristen er udløbet. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i udvekslingslovens § 16, stk. 2, 2. pkt.

Indbringelse af justitsministerens afgørelse for retten har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Den ret, som afgørelsen indbringes for, har imidlertid mulighed for at tillægge indbringelsen opsættende virkning, hvis der konkret findes grundlag herfor.

For at sikre, at den eller de personer, som afgørelsen vedrører, er bekendt med muligheden for at forlange sagen indbragt for domstolene, skal der i forbindelse med en afgørelse om fuldbyrdelse vejledes herom. Der skal samtidig vejledes om, at prøvelsen ikke kan omfatte de forhold, der ligger til grund for afgørelsen i udstedelsesstaten.

Hvis der forlanges domstolsprøvelse, skal udstedelsesstaten endvidere underrettes herom med henblik på, at denne kan fremsætte sine bemærkninger, jf. lovforslagets § 57. Udstedelsesstaten bør derfor informeres om, hvornår sagen kan forventes behandlet ved domstolene.

Med kravet om, at det er anklagemyndigheden, der indbringer sagen for retten, er det forudsat, at sagen

behandles i strafferetsplejens former. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, ligesom reglerne i kapitel 85 om kære finder anvendelse. Retten skal alene påse, om betingelserne for fuldbyrdelse af afgørelsen er opfyldt. Grundlaget for afgørelsen i udstedelsesstaten kan derimod som nævnt ikke efterprøves.

Det foreslås, at der i forbindelse med domstolsprøvelsen kan beskikkes en advokat for den person, som afgørelsen vedrører, hvis retten efter sagens beskaffenhed eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt, jf. lovforslagets § 56, stk. 5. Dette er ikke et krav efter rammeafgørelserne, men Justitsministeriet har fundet, at der bør være mulighed herfor i de tilfælde, hvor retten finder det ønskeligt.

Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf eller konfiskation, iværksættes fuldbyrdelsen af politiet, jf. retsplejelovens § 997, stk. 1. For bødernes vedkommende er fuldbyrdelsen reguleret i straffuldbyrdelseslovens kapitel 16. For konfiskation foreskriver retsplejelovens § 997, stk. 2, at beløbet inddrives efter de i bogen om den borgerlige retspleje foreskrevne regler samt straffuldbyrdelseslovens §§ 90, stk. 4, 91, stk. 2 og 3, og 92.

Uanset om bødestraf-beløbet består af flere af de i § 17 nævnte elementer eller ej, behandles det samlede bødestraf-beløb efter reglerne om fuldbyrdelse af bøder. Det gælder således også i de tilfælde, hvor en del af beløbet er angivet som sagsomkostninger.

Reglerne om benådning finder ligeledes tilsvarende anvendelse på såvel bøde- som konfiskationsafgørelser. Det følger af grundlovens § 24, at kongen kan benåde og give amnesti. Det følger endvidere af straffelovens § 97 c, at der på samme måde som for straf kan benådes for konfiskation. Justitsministeriet er ved kongelig resolution af 15. december 1970 generelt bemyndiget til at eftergive bøder og konfiskationer. Lovforslagets § 58, stk. 1 og 2, indeholder hjemmel til, at der på tilsvarende vis kan benådes for afgørelser om bødestraf og konfiskation, jf. lovforslagets §§ 17 og 30, som fuldbyrdes efter denne lov. Justitsministeriet har til hensigt at ændre de administrative regler på området i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet skal underrette udstedelsesstaten, når fuldbyrdelsen er afsluttet. Hvis sagen i mellemtiden kæres, bør underretning efter omstændighederne også ske. Hvis det viser sig, at der består en hindring for fuldbyrdelsen, f.eks. at de pågældende formuegoder ikke længere er i behold, meddeles dette også via Justitsministeriet til udstedelsesstaten. I begge tilfælde vil sagen herefter være afsluttet i Danmark.